

สรุปผลและขอเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาเกี่ยวกับนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ซึ่งเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก โดยมุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ของหมวดวิชาบังคับทางการศึกษา หมวดวิชาเอกภาษาอังกฤษ กับผลการฝึกสอนและความสัมพันธ์ของครูระหว่างผลสัมฤทธิ์ของหมวดวิชาบังคับทางการศึกษา หมวดวิชาเอกภาษาอังกฤษ รวมกัน กับผลการฝึกสอน

ตัวอย่างประชากรสำหรับการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาซึ่งฝึกสอนภาษาอังกฤษในปีการศึกษา 2517 จำนวน 41 คน และในปีการศึกษา 2518 จำนวน 44 คน ทุกคนมีพื้นฐานความรู้ ม.ศ.5 ศึกษาตามหลักสูตร 4 ปี และไม่เคยเป็นครูมาก่อนเลย การฝึกสอนกระทำในโรงเรียนมัธยม ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ตลอด 1 ภาคเรียน

ข้อมูลสำหรับกววิเคราะห์ได้แก่ จุดลำดับชั้นสะสมของนักศึกษาดังกล่าว ในหมวดวิชา บังคับทางการศึกษา หมวดวิชาเอกภาษาอังกฤษ และ จุดลำดับชั้นในการฝึกสอน ซึ่งผู้วิจัยเก็บรวบรวมจากแผนกทะเบียนของคณะศึกษาศาสตร์ นำมาหาค่าเฉลี่ย ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ และทดสอบความมีนัยสำคัญ ปรากฏผลดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ในหมวดวิชาบังคับทางการศึกษา กับผลการฝึกสอนไม่มีความสัมพันธ์กันทั้งในปีการศึกษา 2517 และ 2518

2. ผลสัมฤทธิ์ในหมวดวิชาเอกภาษาอังกฤษ กับผลการฝึกสอนมีความสัมพันธ์กันในปีการศึกษา 2517 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กันในปีการศึกษา 2518

3. ผลสัมฤทธิ์ในหมวดวิชาบังคับทางการศึกษา รวมกับผลสัมฤทธิ์ของหมวดวิชาเอก ภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กับผลการฝึกสอนในปีการศึกษา 2517 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กันในปีการศึกษา 2518

เป็นที่น่าสังเกตว่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ของหมวดวิชาบังคับทางการศึกษาและหมวดวิชาเอกภาษาอังกฤษ กับผลการฝึกสอนในปีการศึกษา 2518 มีค่าเป็นลบ แสดงถึงความสัมพันธ์ผกผัน

อภิปรายและข้อเสนอแนะ

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ทางสถิติในตารางที่ 1 และตารางที่ 2 ร่วมกับข้อมูลอื่น ในตารางที่ 5 และตารางที่ 6 (ภาคผนวก ข.) แล้ว อาจสรุปได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ในหมวดวิชาบังคับทางการศึกษา กับผลการฝึกสอนในปีการศึกษา 2517 และปีการศึกษา 2518 ต่างก็ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 จึงไม่สามารถจะกล่าวได้ว่า นักศึกษาที่ได้จุดลำดับชั้นสะสมในหมวดวิชาบังคับทางการศึกษาสูง จะได้จุดลำดับชั้นในการฝึกสอนสูงหรือต่ำ ในทำนองเดียวกัน ก็ไม่สามารถจะกล่าวได้ว่า นักศึกษาที่ได้จุดลำดับชั้นสะสมในหมวดวิชาบังคับทางการศึกษาต่ำ จะได้จุดลำดับชั้นในการฝึกสอนต่ำหรือสูง ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าการฝึกสอนมีลักษณะเฉพาะแตกต่างจากการเรียนในหมวดวิชาบังคับทางการศึกษา ในการฝึกสอนนั้นนักศึกษาแต่ละคนอาจจะต้องใช้ความสามารถพิเศษเฉพาะตัวของแต่ละคน ซึ่งย่อมจะต้องแตกต่างกันและไม่เท่ากัน

2. ผลสัมฤทธิ์ในหมวดวิชาเอกภาษาอังกฤษ กับผลการฝึกสอนในปีการศึกษา 2517 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ นักศึกษาที่ได้จุดลำดับชั้นสะสมในหมวดวิชาเอกภาษาอังกฤษสูง ก็มักจะได้จุดลำดับชั้นในการฝึกสอนสูงตามไปด้วย ตรงกันข้าม นักศึกษาที่ได้จุดลำดับชั้นสะสมในหมวดวิชาเอกภาษาอังกฤษต่ำ ก็มักจะได้จุดลำดับชั้นในการฝึกสอนต่ำตามไปด้วย ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะว่า ในการฝึกสอนนั้น นักศึกษาอยู่ในสภาวะแวดล้อมและโอกาสที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถและทักษะเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเป็นพิเศษ แต่ในปีการศึกษา 2518 ผลสัมฤทธิ์ในหมวดวิชาเอกภาษาอังกฤษ กับผลการฝึกสอนไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ จึงไม่สามารถจะกล่าวได้ว่านักศึกษาที่ได้จุดลำดับชั้นสะสมในหมวดวิชาเอกภาษาอังกฤษสูง จะได้จุดลำดับชั้นในการฝึกสอนสูงหรือต่ำ ในทำนองเดียวกันก็ไม่สามารถจะกล่าวได้ว่า นักศึกษาที่ได้จุดลำดับชั้นสะสมในหมวดวิชาเอกภาษาอังกฤษต่ำ จะได้จุดลำดับชั้นในการฝึกสอนต่ำหรือสูง ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะว่า ในปีการศึกษา 2518 คณะอาจารย์นี้เทศก์ -

ได้เปลี่ยนบุคลากรแตกต่างไปจากคณะอาจารย์นี้เทศก์ในปีการศึกษา 2517 ทั้งชุด หรือเกือบทั้งชุด ซึ่งอาจจะเป็นผลให้แนวโน้มของการประเมินผลการฝึกสอนแตกต่างกันได้ แม้ว่าอาจารย์นี้เทศก์ของทั้ง 2 ปีการศึกษา จะได้ใช้เกณฑ์การประเมินผลการฝึกสอนอย่างเดียวกัน แต่อารมณ์ ความรู้สึก ความพอใจ และทัศนคติ ของอาจารย์นี้เทศก์นั้นเองอาจเป็นสาเหตุให้สื่อความหมายแตกต่างกันได้ นอกจากนี้อาจารย์นี้เทศก์อาจจะใช้ทฤษฎีเกี่ยวกับวิธีสอนภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันก็ได้

3. ผลสัมฤทธิ์ในหมวดวิชาบังคับทางการศึกษา ร่วมกับผลสัมฤทธิ์ในหมวดวิชาเอกภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับผลการฝึกสอนในปีการศึกษา 2517 เป็นเพราะว่า ในปีนี้แม้ว่าผลสัมฤทธิ์ในหมวดวิชาบังคับทางการศึกษาจะไม่มีความสัมพันธ์กับผลการฝึกสอน แต่ผลสัมฤทธิ์ในหมวดวิชาเอกภาษาอังกฤษก็มีความสัมพันธ์กับผลการฝึกสอนอยู่แล้ว เมื่อนำผลสัมฤทธิ์ของทั้งสองหมวดวิชามารวมกัน จึงมีความสัมพันธ์กับการฝึกสอนด้วย

ข้อเสนอแนะต่อคณะศึกษาศาสตร์

จากผลการวิเคราะห์และการอภิปรายถึงความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในหมวดวิชาบังคับทางการศึกษา หมวดวิชาเอกภาษาอังกฤษ กับผลการฝึกสอน ในปีการศึกษา 2517 และ 2518 ผู้วิจัยขอเสนอความคิดเห็นและแนวทางสำหรับคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในการปรับปรุงการเรียนการสอนการวัดผลและการฝึกสอน ดังนี้

1. ปรับปรุงเนื้อหาวิชา การเรียนการสอน และการวัดผลของกระบวนวิชาต่าง ๆ ในหมวดวิชาบังคับทางการศึกษา และหมวดวิชาเอกภาษาอังกฤษ เช่น ให้นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจ ประสบการณ์ และทัศนคติระหว่างกันเอง และกับอาจารย์มากยิ่งขึ้น ให้นักศึกษาได้มีกิจกรรมการเรียนการสอนเพิ่มขึ้นเพื่อสร้างเสริมความเข้าใจและทักษะ และให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยม เพราะเป็นพื้นฐานให้นักศึกษาปฏิบัติกาฝึกสอนอย่างได้ผลและตรงความมุ่งหมายทางการศึกษา¹

¹Peter Strevens, Theoretical Studies of the Language Learning/Teaching Process: Elements of a Model (Honolulu: East-West Center, 1974), pp. 20 - 23.

2. แก้ไขปรับปรุงการนิเทศและการประเมินผลการฝึกสอนให้สัมพันธ์กับความมุ่งหมายของการฝึกสอนและของโรงเรียนมัธยมมากยิ่งขึ้น เช่น จัดสัดส่วนระหว่างอาจารย์นิเทศก์ และครูพี่เลี้ยง จัดให้มีการสัมมนาระหว่างคณะศึกษาศาสตร์และโรงเรียนฝึกสอน เพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกันในหลักการและวิธีการฝึกสอน การนิเทศการฝึกสอน และการประเมินผลการฝึกสอน² การปรับเปลี่ยนอาจารย์นิเทศก์ไม่ควรกระทำพร้อมกันทีเดียว ทั้งชุด ถ้าจำเป็นต้องกระทำเช่นนั้น ควรจัดให้อาจารย์นิเทศก์ทุกคนได้ตกลงร่วมกันให้เข้าใจตรงกันในหลักการและวิธีการในการฝึกสอน การนิเทศการฝึกสอน และการประเมินผลการฝึกสอน ก่อนเริ่มปฏิบัติงานในแต่ละปีการศึกษา

3. เปลี่ยนเกณฑ์การวัดและประเมินผลการฝึกสอนจากจุดลำคัมขึ้นเป็น "ผ่าน" กับ "ไม่ผ่าน" ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อปฏิกริยาของนักศึกษา ดังนี้

3.1 นักศึกษาจะตั้งใจเรียนภาคทฤษฎีในหมวดวิชาบังคับทางการศึกษาและหมวดวิชาเอกภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น เพราะไม่อาจคาดหวังคะแนนเฉลี่ยจากผลการฝึกสอน เพื่อเพิ่มค่าเฉลี่ยจุดลำคัมขึ้นสะสมรวมได้

3.2 นักศึกษาจะตั้งใจฝึกสอนยิ่งขึ้น เพราะถ้าพลาดก็จะได้ผลเพียงประการเดียว คือ "ไม่ผ่าน" ซึ่งจะต้องฝึกสอนใหม่

ทั้งนี้ จะเป็นการเสริมแรง ที่ส่งผลต่อการเรียนและการฝึกสอน และจะมีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในหมวดวิชาบังคับทางการศึกษา หมวดวิชาเอกภาษาอังกฤษ และผลการฝึกสอนด้วย

ขอเสนอแนะต่อผู้ที่ทำการวิจัยต่อไป

สำหรับผู้ที่สนใจเกี่ยวกับการผลิตครูของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อาจจะศึกษาในคานต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

²บุญเหลือ, เรื่องเดิม, หน้า 11.

1. ความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนกระบวนการวิชาในหมวดวิชาเอกอื่น ๆ กับการฝึกสอน

2. ทักษะคตินักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน การวัดผล และการฝึกสอน

3. วิเคราะห์ความร่วมมือทางวิชาการระหว่างอาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์

4. วิเคราะห์ความร่วมมือทางวิชาการระหว่างคณะศึกษาศาสตร์ กับสถาบันฝึกหัด

ครูอื่น ๆ

5. เปรียบเทียบคุณสมบัติและคุณภาพของครูภาษาอังกฤษที่สำเร็จจากคณะศึกษาศาสตร์ และจากสถาบันฝึกหัดครูอื่น ๆ

6. ความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนในหมวดวิชาเอกภาษาอังกฤษ และกระบวนการสอนภาษาอังกฤษรวมกัน กับผลการฝึกสอน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย